

Magyarországi Evangélikus Egyház
X. Zsinat
– nem lelkeszi elnöki éves beszámoló –

X/13. ülészak
(Aszód, 2016. november 18-19)

Tisztelt Zsinat!
Kedves Testvérek!

Készülve a **Reformáció** 500. éves évfordulójára, és most szándékosan használom a nagy „**R**” betűt, engedjétek meg Testvérek, hogy éves beszámolómat Luther Márton gondolataival kezdjem és fejezzem is majd be.

*Isten előtt nincsen személyválogatás.
(Római levél 2, 11.)*

Ez az ige egyenlővé és egyé tesz mindenkit.

Senki se dicsekedhetik a másik rovására, mert Isten se megvetni, sem elvetni nem akar senkit.

Hirdetjük hát mindenkinek, hogy a legnagyobb, a legerősebb, a legbölcsebb és legszentebb semmivel sem különb a legkisebbnél, a leggyengébbnél, a legegyszerűbbnél és legmegvetettebbnél.

Ugyanannak a közösségnek vagyunk egységbe olvasztott részei.

Senkinek sincs különleges kiváltsága se a szenvedésre, se a szeretetre, se a dicsőségre.

Lehet valaki akármilyen rendű-rangú, különbözhetik másoktól a világ szemében, a fontos csak az, hogy van-e hite. Mert a teremtés rendje szerint a földi élet külsejére nézve igen is kell lenni különbségnek és sokféleségnek.

De senki se mondhatja, hogy aki ezt vagy azt teszi, az üdvözlő.

Krisztus országa az igével azért foglal mindenkit egyenlő egységbe, hogy ne az üdvözlő, aki így vagy úgy él, ezt vagy azt teszi, hanem aki hisz.

(Luther Márton)

Tisztelt Zsinat!
Kedves Testvérek!

Mielőtt rátérnék az elmúlt évek gyakorlata szerinti beszámolóim megtartásához és a bevezető részben összefoglalnám az elmúlt év elvégzett munkáit – magunkhoz kell szólnom.

Lehet, hogy többek csak itt, az ülészak bevezető részében értesültek róla, hogy lemondott Dobrovolni Máté.

Máté, aki több éven keresztül meghatározó alakja volt,– remélem, marad és lesz – gyülekezetének, az egyházmegyéjének, de minden túlzás nélkül meghatározó szolgálattevője volt Zsinatunknak is. Több ciklusban dolgozott kettőzött erővel, elsősorban a törvény előkészítés területén.

Lehet, hogy többen most úgy fogalmazzanak:

No és akkor most mi van?

Mások is mondtak már le és mégsem lettek egy elnöki beszámoló „első gondolata”.

Testvérek nézzünk magunkba!

Máté, most legutóbb, a jogi személyiség törvényi szabályozása tárgyában volt a Törvényelőkészítő Bizottságban a téma felelőse, több ülésen előterjesztője itt a Zsinaton.

Belegondoltunk már jó lelkiismeret szerint, mit tettünk vele, és nem csak vele, mit tettünk a rendezetlen kérdéssel?

Több ülésen tárgyalt „vajúdas” után az elmúlt év februári ülészakán, *már az általános vitában – végre* – egyértelműen meghatároztuk, hogy hogyan tovább, mit is akarunk, milyen átdolgozást kérünk. És a sok – sok munkát követően mi történt májusban: **a Zsinat leszavazta saját magát, leszavazta azt a változatot, amelyet kidolgoztatott!**

Itt nem csak „beáldoztunk” egy „katonát”, aki azon kevesek közé tartozott a Zsinatban, aki legalább vállalt bizottsági tagságot, aki vállalt éjszakázást, hogy munkája mellett dolgozzon a „közért”, de mi ha kell, tudunk „sebeket ejteni”, még úgy is, hogy saját korábbi döntésünket egyszerűen, de „teljes komolysággal és felelősségérzettel”, leszavazzuk!
„Leszavazzuk” saját magunkat is.

Ugyanakkor, azóta is több megkeresés érkezik: **Mi van már a jogi személyiség törvényi szabályozásának kérdésével, mert „nagyon hiányzik”.** És ezt nem én találtam ki, több lelkes és esperes is keresett már ez ügyben. A Zsinati Tanács úgy döntött, hogy egyelőre, nem folytatjuk a kérdés tárgyalását.

Tisztelt Zsinat!
Kedves Testvérek!

Visszatérve a korábbi gyakorlatomhoz, mikor is a bevezető részben igyekeztem összefoglalni az elmúlt év ülészakain végzett munkát, hogy így egyben jobban áttekinthető legyen, összefoglaltan egy helyen meglegyen.

2015. november 20-21 - X/10. ülészak:

- Országos Vezető Tisztségviselők beszámoló
- A jogi személyiség törvényi szabályozásának kérdése – előkészítő, elvi vita
- 2005. évi VII. törvény – A választásokról és a szavazásról – elvi, előkészítő vita
- 2005. évi IX. törvény – Az egyház törvényes rendjének és békéjének megőrzéséről – elvi, előkészítő vita
- tájékoztató meghallgatása a Bp. Deák téri, A győri Insula Lutherana projektekről és az Üllői úti beruházásról

- A 2013. évi. III. törvény módosítása - A Zelenka Pál Szolidaritási Alapról
- Ordass, Prónay díjak átadása
- 2000. I. törvény – Az egyház háztartásáról – módosítása – előkészítő, elvi vita
- A Reformációi Emlékbizottság éves jelentése
- A MEE 2016 évi költségvetése – a költségvetési törvény tárgyalása és elfogadása
- A missziói munkaág megújításnak kérdése – elvi, előkészítő vita folytatása
- A Magyarországi Evangélikus Egyház alkotmányáról – előkészítő, elvi vita

2016. február 26 - X/11. ülészak:

- A Cseh Zsinat vezetőjének fogadása, köszöntése
- A jogi személyiség törvényi szabályozásának kérdése – általános vita
- Országos Tisztségviselők Éves jelentései
- Utak az oktatási intézmények missziós lehetőségei felé – zsinati határozat
- Az Etikai Bizottság jelentése a lelkészek válásával kapcsolatos kérdésben
- A Zsinat Ügyrendjének módosítása
- 2005. évi VII. törvény – A választásokról és a szavazásról – elvi, előkészítő vita
- 2005. évi IX. törvény – Az egyház törvényes rendjének és békéjének megőrzéséről – elvi, előkészítő vita

2016. május 27 – X/12. ülészak:

- az Olasz Zsinat vezetőjének fogadása, köszöntése
- a MEE 2015. évi beszámolója – a záró számadás megtárgyalása
- A jogi személyiség törvényi szabályozásának kérdése – részletes vita
- 2005. évi VII. törvény – A választásokról és a szavazásról – elvi, előkészítő vita
- A Zsinat Ügyrendjének módosítása
- A Magyarországi Evangélikus Egyház alkotmányáról – előkészítő, elvi vita
- 2005. évi IX. törvény – Az egyház törvényes rendjének és békéjének megőrzéséről – elvi, előkészítő vita
- Az Etikai Bizottság jelentése a lelkészek válásával kapcsolatos kérdésben
- A 2005. évi IV. törvény – Az egyház szervezetéről és igazgatásáról – elvi, előkészítő vita
- 2000. I. törvény – Az egyház háztartásáról – módosítása – előkészítő, elvi vita

Tisztelt Zsinat!

Kedves Testvérek!

Az elmúlt évi Országos Felügyelői Konferencián, bár erre már figyelmeztettek, hogy hivatalosan Felügyelők Országos Konferenciája, - *mert előző esetben csak Próhle országos felügyelő Úr kellene, hogy részt vegyen*, - az egyik felügyelő testvérem, amikor a fogyásunk okairól, missziói tevékenységünk eredményeiről beszéltünk, megjegyezte:

„Testvérek! Ne legyünk elkeseredve, lehet, hogy most nem fúj a Szent Lélek szele”. Nem fúj úgy, ahogy várnánk, ahogy kellene.

Én az óta is nagyon sokat gondolkodom ezen.

Vajon nem mi vagyunk itt és most: a „Szent Lélek eszközei”?

Nem mirajtunk keresztül akar „fújni” ez az „áldott szél”?

Nem mi tőlünk várja, hogy kavarjuk fel – végre – az álló vizet, hogy tegyünk többet nap, mint nap „az ügy érdekében”?

Nem mitőlünk kéri, várja, hogy tegyünk már végre valamit a missziói munkaág megújítása érdekében?

Nem mitőlünk várja, hogy nézzünk szembe azzal a ténnyel, hogy már csak 210 ezren vagyunk, hogy fogyunk, mint a gyertyaszál és lassan felrémlik, hogy ha nem teszünk semmit, egy kis létszámú „szektaként fogjuk befejezni” kijelölve, hogy „ki kapcsolja le a villanyt!”

Tudom ez így egy nagyon szélsőséges és talán illetlen megfogalmazás itt az ünnepi készülődés küszöbén, az 500. éves évfordulóra készülve.

De nézzünk önmagunkba!

Csak itt a Zsinaton. Alig – alig jelentkeztek, jelentkeztek a zsinati bizottságokba.

Van olyan zsinati tagunk, akit szabályosan megválasztottak, delegáltak, de három év alatt egyetlen egyszer sem jött el az ülészakokra!

Miért is vállalunk szolgálatot?

Miért is tettünk esküt, ha nem aszerint élünk?

Mennyire hiteles az „Isten engem úgy segítsen! Ámen!”

Lassan már attól is félni kell, hogy az ember – *őszintén* – próbáljon meg beszélni valamiről, pedig tudjuk, látjuk, hogy meg kell tennünk.

Ilyen volt az elmúlt évben is a misszió kérdése.

Féltő szeretetből, a megválasztásunk első gondolataként vállalt felelősségünk okán merünk, mertünk róla beszélni.

Higgyétek el, ha ezen a területen – *és nem rövid időn belül* – nem sikerül változtatnunk, akkor annak komoly kihatása lesz egyházunk jövőjére.

Nem akarunk, nem akartunk mi senkit sem megbántani, csak rá akartuk irányítani a figyelmet arra, hogy változtatni kell!

Meg kell újítani missziói tevékenységünket!

Ebben a megváltozott világban *meg kell találni azokat az új, korszerű „módszereket”, melyekkel „hatni tudunk”.*

Be kell látni, hogy az elmúlt évtizedek eszközei, nem biztos, hogy olyan eredményesek tudnak lenni ma, mint évtizedekkel ez előtt.

Őszintén remélem, hogy három év vajúdása után lesz megújulás, lesz eredményt is hozó változás. Adja Isten, hogy így legyen!

Tisztelt Zsinat!
Kedves Testvérek!

A kérdés mindig visszatér.

Merünk-e őszinte kérdésekre őszinte válaszokat adni?

Ilyen őszinte, **megkerülhetetlen kérdés a struktúra kérdése**. Szinte mindenki érzi, tudja, hogy foglalkozni kellene vele, de amikor konkrétumokra kerül a sor, véleményt kellene nyilvánítani, ezért, vagy azért ott „lyukadunk ki”, hogy **jó ez így, ahogy van.**

Miért nem tudunk racionálisan gondolkodni, hogy struktúránk egy 300-400 ezres evangélikusságra alapult, ma meg mindannyian tudjuk hányan is vagyunk.

Hányan vagyunk, akik megvallottuk vallási hovatartozásunkat, és hányan vagyunk, akik megéljük hitünket, netán a templomba is elmegyünk, nap, mint nap.

Akkor, amikor az egyházvezetés elővette, előveszi, ezt a kérdést nem akar, nem akarunk „palotaforradalmat”.

Már szinte hallom: Megint mit találtak ki ezek?

Csak féltő szertettel kérjük, beszéljünk erről itt és más fórumokon, mert előbb utóbb úgy is megkerülhetetlen, hogy ne beszéljünk őszintén és tárgyilagosan erről a kérdésről.

Lehet még itt akár évekig is „hitegetni magunkat”, hogy milyen sokan vagyunk, de higgyétek el, erre a kérdésre

előbb utóbb valakinek, valakiknek válaszolni kell!

Hogyan tovább struktúra, hogyan tovább Magyarországi Evangélikus Egyház!

Tisztelt Zsinat!
Kedves Testvérek!

Lassan közeledünk a reformáció 500. évfordulójához. Jóleső érzés olvasni arról a számtalan programról, mely országszerte gyülekezeteinkben megvalósul.

Igen, fontos az évforduló, az ahhoz kapcsolódó országos és helyi programok. **De ne feledjük, lesz reformáció 501 és 502 is.**

Meggyőződésem, hogy egy – folyamatos - **Reformációra van szüksége egyházunknak!**

Egy dolog viszont állandó! Ez pedig Ő, az élő Úr Jézus Krisztus!

*Meg lévén győződve arról, hogy aki elkezdette bennetek a jó dolgot,
elvégzi a Krisztus Jézusnak napjáig.
Filippi levél 1, 6.*

*Ilyen a keresztyén szív!
Boldog örömmel Istennek ad hálát azért, hogy mások is az evangélium közösségébe jutnak.
Jóreménységben van azok felől, akikben elkezdődött a hit.
Üdvösségük ügyét magáévá teszi:
A magáénak sem örül jobban és nem győz érte hálát adni az Istennek.
Szüntelenül azért könyörög, hogy hadd lásson magával együtt minél többeket eljutni az evangélium
közösségére, abban megmaradni, e hitben s reménységben tántoríthatatlanul járni, ama boldog
napig, mikor Jézus Krisztus kipótolja és tökéletessé teszi minden fogyatékos hiányunkat.
Így önti ki a kegyes apostol szívének, lelkének hitbeli gyümölcsseit. Ég az örömtől, mikor látja, hogy az
evangéliumot egyre szélesebb körben ismerik meg, fogadják be.
Szíve színig szeretettei egyháza iránt s embertársainak nem tud Istentől felségesebbet kívánni, mint
azt, hogy abban azok is részesedjenek és megmaradjanak.
Ilyen drága kincsnek érzi, hogy az ember bírhatja és megtarthatja Isten ígését.
(Luther Márton)*

Kedves Testvérek!

Végezetül, de nem utolsó sorban szeretném megköszönni a Zsinat állandó bizottsága tagjainak, a kiküldött szakmai munkabizottságok tagjainak és a Jogi és Testületi Osztály munkatársainak az elmúlt évben végzett áldozatos munkáját.

Köszönöm elnöktársam tevékenységét, akinek más irányú elfoglaltságai mellett, arra is volt ideje, türelme, hogy tartsa bennem a hitet, ha kell, vigasztaljon, buzdítson, hogy együtt vállalt kötelességünknek a JÓ REND szerint tudjunk megfelelni.

Az adventi várakozás boldog örömére készülve köszönöm meg a Zsinat egész éves munkáját.

Tisztelettel kérem éves beszámolóom elfogadását.

Erős vár a mi Istenünk!

Abaffy Zoltán

MEE Zsinat nem lelkeszi elnök

Debrecen, 2016. október 31.